



Чучулига.

Надъ полето се издига
Малка чучулига;
Надъ трѣвата ту се сними,
Ту пакъ се извиши.

— о —

А пѣкъ пѣсенъта ѝ звучна
Мойта душа скучна
Я изпълва и ми става
Леко до забрава.

— о —

Тази птичка менъ е мила,
Че ми влива сила,
За това я азъ обичамъ,
Дружка я наричамъ

Люб. Бобевски.

